

Op p. 9 lezen we bij Van Lennep, na uitvoerige berichten omtrent de aard en het verloop van Leenderts ziekte, dat deze op 18 (niet 15) Februari 1681, des morgens ten 4 uur, overleed en op 22 Februari daaraanvolgend werd begraven. Tevens vermeldt de dagboekschrijver, dat zijn neef op 9 Mei 1632 was geboren, er ten overvloede nog aan toevoegende, dat deze dus de leeftijd van 48 jaar en negen maanden had bereikt (het aantal dagen laat hij oningevuld).

De diverse tegenstrijdige opschriften op de tekening in het British Museum, Cat. A. M. Hind III, p. 128, No. 2, zijn hiermede verklaard en tevens gecorrigeerd.

Cornelis Bega was een zoon van de gouden zilvermid Pieter Jansz. Begeyn en Maria Cornelis, de illegitieme dochter van de grote schilder Cornelis Cornelisz. van Haarlem.

Na eenmaal argwaan te hebben opgevat tegen het jaar 1620 als zijn geboortejaar, werd ik hierin nog gesterkt bij herlezing van de doop op 15 November van dat jaar, zoals deze staat geregistreerd in het Hervormd Doopboek te Haarlem. Ook Van der Willigen had in 1870 al enige moeite ons deze Cornelis waar te maken als zoon van bovengenoemd echtpaar. Als ouders staan hier namelijk te boek Pieter Jansz. uit Vrieslandt en Maeyke Jans. De naam Bega, Begga of Begeyn wordt niet genoemd; de moeder zou hier haar mans naam dragen, terwijl Maria als Maeyke werd genoteerd.

Wanneer Maria, als weduwe, in 1650 op het punt staat te hertrouwen, regelt zij bij een acte van 16 April, verleden voor de Haarlemse Notaris Vechter Hasewindius, tezamen met de beeldhouwer Jacob Jansz. Begga, als oom en voogd van vaders zijde, de financiële belangen van de twee door Pieter nagelaten kinderen „met namen Cornelis *out 18 Jaren*, ende Aeltgen Pieters Begga *out 13 Jaren*”. Er worden maatregelen getroffen inzake de opvoeding van deze hare nog onmondige kinderen, waarbij rekening wordt gehouden met de mogelijkheid „dat de voorn(oemde) Corn (elis) Pietersz Begga t'eeniger tyt buyten slants quame te gaan”.

Volgens het bovenstaande zou Cornelis

Bega dus in 1631 of 1632 zijn geboren. Al heeft de ervaring geleerd, dat absoluut stipte nauwkeurigheid bij leeftijdsvermeldingen niet altijd is gewaarborgd in de zeventiende eeuw, toch kunnen we met deze conclusie niet ver van de waarheid verwijderd zijn en hiermede is komen vast te staan, dat de vrienden Cornelis Bega en Leendert van der Cooghen tevens leeftijdsgenoten zijn geweest.

¹⁾ Verzameling van oorkonden, betrekking hebbende op het Geslacht Van Lennep, bijeengebracht door Mr. Frank K. van Lennep, Deel I, Druk van J. H. de Bussy, Amsterdam, 1900 (niet in de handel).

Further Data Concerning the Haarlem Friends Leendert van der Cooghen and Cornelis Bega

by C. A. van Hees

The diary of Dirck van der Cooghen, Leendert van der Cooghen's uncle, shows that Leendert was actually born on 9 May, 1632. Dirck's notes at the same time explain and correct the various contradictory inscriptions on the drawing in the British Museum, Cat. A. M. Hind III, p. 128, No. 2.

A notarial act of 16 April, 1650, kept in custody in the Haarlem Municipal Archives, makes mention of the 18-year-old Cornelis Pietersz. Bega. He was therefore born in 1631 or 1632, so that he was of the same age as his friend Leendert van der Cooghen.

COURTYARD WITH STILL-LIFE BY A. VAN OSTADE

by J. W. von Moltke

Adriaen van Ostade is known as a painter of working, talking, singing, dancing peasants, of beggars, fishsellers, etc. in short Ostade likes to represent the daily life of the lower classes in Holland. However, now and then some other subject-matters seem to have interested him; there are for instance a couple of "Interiors" generally without human figures, often with a view into a courtyard and marked by a rather picturesque untidiness.

An attractive example of such an "Interior-Still-Life" is in the collection of Mr. and Mrs. J. Tresfon in the Cape Province (fig. 1) and, though not mentioned by Hofstede de Groot, is without any doubt by Adriaen van Ostade. In style and colour it is very similar to the "Courtyard with Still-Life" (H. d. G. 916) which by the way is also not signed and which belongs to Mr. H. E. ten Cate and was exhibited at the Boymans Museum, Rotterdam in 1955 (Kunstschaten uit Nederlandse Verzamelingen, No. 93, pl. 89).

The painting in the Tresfon collection is also a "View of a Courtyard" (on oak, 27.4 × 21.6 cm.). In front of a wooden partition we see a pump which separates the courtyard from the stable. Behind appears the roof of a cottage, an old rag is hanging over the partition, next to the pump there is a wooden pail, an earthenware pot and a strainer with six herrings, a broom, and an old shoe, on the left a cat seems to be eating fish.

The size of this painting is almost precisely the same as H.d.G. 917 of which a companion piece exists (H.d.G. 919).

Adriaen van Ostade painted occasionally a "Still-Life" proper. There was one exhibited at Rotterdam in 1955 (No. 92, pl. 88) belonging to the Rijksmuseum Twenthe. It is not listed by H.d.G.. It differs from the painting mentioned above both in composition and the way it is painted; here Ostade employs a technique which is rather loose and free.

H.d.G. 916, 917, 919 belong to a group to which the painting in the Tresfon collection must be added. They are all probably painted at more or less the same time. In an etching by A. van Ostade of 1671 (reproduced: L. Godefroy, *L'Oeuvre gravé de Adriaen v. Ostade*, No. 27 — *Le Savetier*) appears an almost identical pump and a short brush to those in the Interior belonging to Mr. ten Cate (H.d.G. 916) and the same broom as that in the painting in the Tresfon collection. Also the way the leaves are drawn are very similar in the etching and the paintings. This indicates that these "Interiors" were done during the later part of Ostade's life, while the

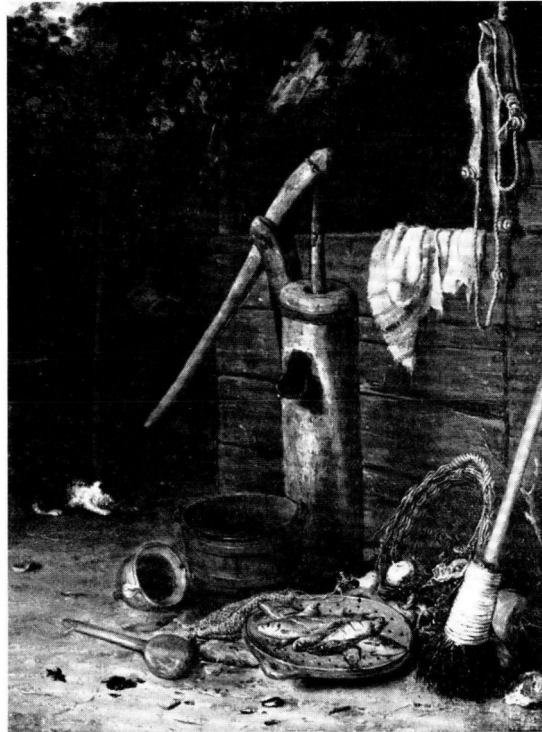

FIG. 1. A. VAN OSTADE. COURTYARD WITH STILL-LIFE. CAPE PROVINCE, COLL. J. TRESFON.

"Still-Life" from the Rijksmuseum Twenthe belongs to a different, probably earlier period.

"Interiors" and "Still-Lives" are only a sideline with this artist, but they add another interesting aspect to the work of Ostade.

DIANA DOOR VERMEER EN C. DE VOS

door J. G. van Gelder

De restauratie van Vermeer's Diana door de Heer J. P. Traas heeft wel alle twijfel aan het auteurschap van de Delftse kunstenaar doen verdwijnen ¹⁾. De laatste poging om dit schilderij aan een andere schilder toe te kennen was gedaan door de Heer P. T. A. Swillens, die Vermeer's Vader, Reynier Vos „off Reynier van der Minne", als maker voorstelde ²⁾. De Heer Swillens heeft de Diana willen identificeren met de in 1696 op 16 Mei te Amsterdam verkochte voorstelling van Diana met